

Szerkesztőségi iroda:
Brassai utca 60. sz. alatt,
hová a lap szellemi részét
illető közlemények
küldendők.

Kiadó-hivatal:

Pollák Mór nyomom-
dája, hová a hirdetések és
előfizetési pénzek bérmen-
tesen intézendők.

NEMERE

Politikai, társadalmi, szépirodalmi és közgazdászati lap,
a háromszéki „Háziipar-egylet”
és a s.-sztygyörgyi „önkéntes tűzoltó-egylet” hivatalos közlönye.

Megjelenik ezen lap heten
— kint kétszer:
szerdán és szombaton
Előfizetési feltételek:
helyben háhozordva vagy
vidékre postán küldve:
Egész év . . . 6 ft. — kr.
Fél év . . . 3 ft. — kr.
Negyed év . . . 1 ft. 50 kr.
Hirdetmények díja:
3 hasábol petitesért, vagy
annak helyett 6 kr.
Bélyegdíj külön 30 kr.
Nyitlér sora 15 kr.

A miniszterium kinevezése.

A hivatalos lap hozzánk tegnap érkezett száma a következő királyi kéziratokat hozza:

Kedves Tiszá! Vonatközlő folyó hó 8-án kelt elhatározásomra önt magisterium miniszterelnökömmé ujalag kinevezvén a miniszterium alakítása iránti javaslatait elvárom.

Kelt Bécsben, 1877. évi febr. 25.

Ferenc József, s. k.

Tisza Kálmán, s. k.

Magyar miniszterelnököm előterjesztése folytán személyem körüli magyar miniszterem b. Wenckheim Bélát, vallás- és közoktatásügyi miniszterem Trefort Agostont, honvédelmi miniszterem Szende Bélát, igazságügyi miniszterem Percei Bélát, pénzügyminiszterem Széll Kálmánt, közmunka- és közlekedésügyi miniszterem Péchy Tamást és horvát-szlavon-dalmatörzsi miniszterem Bedekovich Kálmánt újból kinevezem, illetőleg ezen eddig is viselt állásaiban megerősítem, a belügyminiszterium ideiglenes vezetésével Tisza Kálmán miniszterelnökömet, a földmívelés-, ipar- és kereskedelmi miniszterium ideiglenes vezetésével pedig Trefort Agoston vallás- és közoktatási miniszteremet bizván meg.

Az illetőkhöz intézett kézirataimat további intézkedés végett ide zárom.

Kelt Bécsben, 1877. febr. 26.

Ferenc József, s. k.

Tisza Kálmán, s. k.

Fővárosi levelek.

V.

Budapest, 1877. febr. 28.

A román Risztics.

„Az okos ember más kárán tanul!”
Úgy látszik ezt a közmondást nem ismerik Romániában.

Vagy legalább nem ismeri Bratiano Románia Riszticse.

Látja jól, hogy az orosz „pártfogás” mellett hova jutott Szerbia. Látja, hogy esztendőkre tönkre van téve, s mégis azon örvény felé vezet az országot, mely egy áldozatot már elnyelt.

Hanem hiába . . . nagyhatalmi ábrándjai vak-sággal verték meg őt.

TARCA.

Adria leánya.

— Novella. —

Írta: Székely Jánosné, Ince Sarolta.

A lenyugvó napnak végső sugarai megaranyozák Velence fényes ódon palotáit s a tenger hullámaina rengő gondolákat; St. Mark egyháznak tornyából hangzik az óra hatalmas ütése, mely jelöli az estvéli nyolcat. A vizutak zajtalanok, a természet ünnepies csendjét misem zavarja.

De ah! . . . honnan zeng ama csengő és mégis oly szellemes dal, mely a tiszta tünde léget mint Petrarcha lantjának hurja rezgi át? Talán angyalok szálltak le a sötét kék égből, dicőíteni eme titokzatos csendet.

Igen! hisz ama pompás épületnek tengerre nyíló ablakában egy leányka áll, kihez hasonlót csak ihletett művész képzelte teremthetne. A dal ajkáról hangzik az alkony órájában:

„Eljött az est tündéri szírnakon,
Soknak hozott nyugalmat, álmokat;
A lánykának szerelmét, gyötreimét,
Az ifjúnak nagy, nehéz fájdalmát.”

— Anyám, anyám! e dal éltetve látszik köte lenni és oly élnék fájdalmat érezek én!

— Bianka, gyermekem! hová ragadnak el lázas képzelmeid? hisz sorsoddal ama dalnak semmi összefüggése.

Alferini, Olaszhon legrégibb főnemes családai egyikének lakában vagyunk. E család utolsó férfitagja a fényt, gazdaságot, családja hagyományos nagyságát fenntartani képes; midőn fénylőjét tekintjük, megleg e varázskr. A terem falai carrarai márvány, a padlázat mozaik műemkek, mahagoni kockázattal; asztal, mely a keleti pompával kiállított pamplag előtt díszlik, filigrán-üstösből. Itt ül az urnő, előtte díszes himző keret, melyen dolgozni látszik. Nem messze tőle, az ablakmélyedésben áll leánya, habszerű kezeit lantjára nyugasztva.

Ezen vakág egyik következménye, hogy honfirtársait irántunk ellenséges indulatra hangolja.

Bámulva olvasom a lapokban a minap, hogy egy a kormányhoz közel álló lap, leggyalázatosabban rágalmoz minket, s mindenféleképpen összehazudozik a magyarországi románok állapotát illetőleg.

Többek közt azt mondja: Hogyha egy román férfi román nőt vesz nőül, azt a magyarok már rossz szemmel nézik, s a román nőket erővel magyar férfiakhoz kényszerítik, hogy így is elfogadjon a román. Hát létezik-e ennél otrombább vagyis inkább nevetségesebb hazugság a világon.

Hisz Romániának Magyarországgal a legközvetlenebb szövetséget kellene kötni, hogy a panszláv tenger mindkettőt el ne nyelje.

Mind geográfiai, mind nemzetiségi szempontból egymás barátságát kell keresnünk. Ezt határozottan kimondotta egy előkelő görög, hozzácsatolva még Görögországot.

Mire való hát ez ellenszenv gerjesztés?

Kétségtelenül muszka befolyás.

Bratiano az oroszok minden ígérését készpénnyanánt veszi.

„Legrosszabb esetben keleti Belgium lesz belőlünk” gondolja Bratiano ur.

Ily politika mellett megőrjük még azt az időt, amikor Romániában a muszka uraság alatt a fentebb leírt dolgok fognak megtörténni.

Azt azonban meg kell adni, hogy Romániának monarchiának kétes magatartása miatt, nehéz helyzete van.

Nem tudja tüled e vagy hozzád.

Hanem, hogy Ghika herceg a legokosabb román, azt meg kell adni.

Hogy miért? tán legközelebb megírom.

N e m o.

A keleti kérdés.

Azon hírt, hogy az orosz hadsereg mult csütörtökön átéli a Pruthot egy szentpétervári hivatalos távirat megcáfolta. A március 1-én lejárandó fegyverszünet nagy bihetőséggel meg lesz hosszabbítva — s így a katasztrópha napokig még eloldadva, mert minden jel arra mutat, hogy az orosz hadtűzenet, ha késik is — nem fog elmaradni.

A béke Szerbiával meg van kötve, csak némi formaszertések elintézése van hátra. A szerb képviselőválasztások Risticse győzelmével értek véget.

Hogy a muszka miért nem kezdte meg a há-

— Igen! — mond az anya — neked magasabb életnázatokkal kell birnod, mint hogy ily csekély jelentésű dal read hatással lehetne.

Nelli Rolando, Alferini neje érdekes nőalak s mindamelllett, hogy a nép gyermeke volt egykor, a patricius nők mintaképe úgy szépsége, mint széneyi által. Violaszin bársonyruha fűdi tagjait, szobrászian szép karjain rubinos karcsatt, fején rubinos diadem. Bianka anyjának képmása, amde sokkal eszmé nyibb, szellemibb. Aranyfényű fűrtől körülhullámozzák lilium-alakját, görög arcélét, sötét éjszemat, szóval összhangzó bájos szépségét leírni vagy festeni egy Rafael vagy Corregio hívására lenne, elég, hogy a női szépségben századok óta bővelkedő Velencének az idő szerint legegység leánya ő. Fehér atlasz-ruhája fölött ezüst fátyszlóvetűt tunikája, keleti gyöngysorok fűrtől között, egészítik ki öltözetét.

— Lásd leányom! — folytatja az anya, — mind amelllett, hogy én e körbe nem születék, hova atyád szerelme fölemelt, e körnek disze lenni főcölöm lön azóta; mennyivel inkább kötelezve vagy te, itt születve, ábrándjaid tárgyát innen választani, nem pedig tekintetteddel szüntelen a távolba merengve, a balászbárkákon feledni azt. Előbbi életem előttem még titok leplelve fűdve; e leplet most fölemelem, ép azért, hogy okuj. Halld történetem:

Csöndes; tiszta, holdas éj terül el Chiogia fölött. A tenger hullámaik lágyan, andalító nesz hallatszik a habok közül, a tenger sima tükreben az ég, másolatával összefolyva, mesés távolban borítja a láthatárt.

Halászlány ül a parton, szemét a távolba egy pontra, közlegő sájkára függeszti.

— Szegény jó atyám! — gondolá a lány — már kétszer telt a fogyott a boldi, mióta a tengeren van. Oly soká hagyja itt epedni leányt!

Oh, de hisz atyja jön! Amde nem egyedül; a sájkából utána egy ifjú száll ki.

— Isten áldjon keblem gyermeke, kedves Nelli, jér karjaimba! . . . Vagy megálljunk! Itt hozom elődbe Lorenzo d' Alferini signort. Kíváncsi volt meg látni egyszerű kis kunyhónkat, miután a tengeren ha-

borut annak okát egyfelől abban keresik, hogy az oroszok remélik, hogy az angol szabadelvűek meg baktatják a kormányt, másfelől, hogy nincs szakkép-zett, genialis vezér kire a hadsereg vezényletét biz-hatnák. Miklós nagyhercegre hiányos ismeretei miatt nem akarják bízni; Heesení Sándor herceg és Milju-tiu hadügyminiszter pedig vonakodnak elfogadni a fővezérséget — más tábornok pedig, ki az udvar bi-zalmát bírni, nincs.

Egy téves nézet felvilágosítása végett a tanügy érdekében.

A „Nemere” f. évi 12-ik számában Háromszék-megye közgazdászati bizottságának febr. 6-án tartott gyűléséről tett közlemény utoljára része így hangzik: „Tanfelügyelő néhány közszeg iskolásközének száma-dásait terjeszti elő, s azon felszólításra, hogy a sepi-szentgyörgyi és baróthi gazdasági szakosztályal meg-toldott felső népiskola ügyében még a mult évben kelt minisiteri felvilágosítást kéro rendeletre előterjes-zését miért nem teszi meg, feleli: Mindkét iskola igazgatója csak most terjesztette be az iskolák álla-potáról kért felvilágosító adatokat — ezeket nem volt ideje tanulmányozni, de a jövő ülésen előterjesztést teend.”

„Ideje is, hogy már e kérdés tisztáztassék. Né-zetünk szerint gazdasági szakosztály helyett alreális-kola lenne felállítandó.”

Az interpellációval és tanfelügyelői válaszzal semmi dolgom, de annál szükségesebbnek tartom ezen „nézetünk” felvilágosítással szolgálni, mert ha az ily gondatlanul oda dobott nyilatkozatokat elhangzani engedjük, úgy a vidék mint a lap tekintélyét tesszük kockára a világ ítélőszéke előtt, mivel e lapot széles körben olvassák hazánkban.

„Nézetünk” a gazdasági szakosztályok helyett egy-egy alreális-kolát ohajt. Ha e nézet érvényre ver-gődne, az ohajtás sikerülne, kivihető lenne, akkor S.-Szentgyörgyön is, Baróthon is lenne egy-egy alreál-tanoda a felső népiskolák mellett, mely intézetek hi-vatalos tantervét összehasonlítva, kiűtnék, hogy egy szükségtenen valami kívánatuk. Kíván a nézet egy osztály helyett egész iskolát, mely úgy berendezés, mint az eladandó tantárgyak terjedelmét tekintve, hajszálnyit sem különbözik a már létező felső népi-skoláktól.

A „nézetünk” talán az egész népiskolák helyett ohajtana egy-egy alreáltanodát felállítatni?

Nem bocsátkozom annak bizonyítgatásába, hogy

lászat közben velem megismerkedett. Fogadd őt szí-ve, ily szerencse ritkán jut osztályrészül a szegény halásznak, megvendégelni ily nagy urakat.

— Önek leánya is van, Paolo? S minő szép!

— Van uram! ő egyetlen kucsem a világon és szememnek fénye, öreg napjaim hű istápjá, gond-viselője.

— Boldog atya. S még boldagabb halandó, ki őt egykor birandja! — mondá magában, de érthetőleg a nobili.

A lány mélyen elpirulva meghajtá magát s a kis jak belsejébe távozott.

Nemsokára szerény estelihez ültek.

Másnap az ifjú bucsut vett az atya és leánytól. Az utóbbinak fehér rózsát nyujtva át, így szolt:

— Fogadd el tőlem e virágot. Nemsokára vissza jövök, s ha előmutató, hervada bár, ez azt jelenti, hogy érzelmeink kölcsönösen viszonzóvák.

E népszokást az eljegyzésre nézve ő gyakorlatba hozta. A lány átvette a rózsát, mert már szeret őt; szereté anélkül, hogy tudná mióta; hisz először talál-koztak, de első tekintetük, melyet egymással váltot-ka, már szerelem volt.

A nyár e napjaiban, midőn a végzetes találkozás és eljegyzés történt, Chiogia fényes ünnepek színhelye lön: Dandalló doge Adriával eljegyzése Velence tün-déria nevében a városból kis szigetünkre is elhatott.

A főnemes családok gyermekei a nép gyermekeivel találkozá, egymást üdvözölték. A doge kiintézetek kegyét osztogatta. Azok között a sor Lorenzo d' Alfe-rini nobilire került.

— Hát én lovag, mit ohajt jutalmul azon hő-s-tetteért, melyet a saracokokkal való ütközetünkben tanúsított, midőn Velence dogejának életét menté meg?

— Doge király! én e plebeus leányka nevét kérem bejegyezteni Velence aranykönyvébe az enyém mellé, hogy Nelli Rolando mint Lorenzo d' Alferini neje hagyassza el Chiogiat.

— Jól van fiam! Ha ő feddhetlen erényű, ám legyen; de jegyezd meg, hogy az aranykönyv lapjai mocsoktalanok.

melyik iskola felelne meg a célnak Háromszéken, ezt már volt szerencsém egy terjedelmes cikkben érteni, csak azt jegyeztem meg, hogy a nagyméltóságú vallás és közoktatásügyi miniszter ur határozatlan kimondta, hogy a székely-udvarhelyi reáliskolán kívül semmi nemű reáliskolát nem állít a Székelyföldre. Ezen magas nyilatkozat bizonyítja van már azért is, hogy a Székelyföld számára, szánt iskola csaknem a közép-pontban állított fel, berendezése pedig a szükségesnek teljesen megfelelő a magasabb tudományosságra törekvő ifjúság számára.

Az egyes székek — újabb megyék — reális irányú fejlesztését magasabb politikai szempontból már a több helyett berendezett felső népiskolák nyerték feladatuk. A maga helyén van ezen intézkedés is, mert a felső népiskolák mellett, hogy képezik az ifjú nemzedék eszebb tagjait a felsőbb reáliskolába való átléphetésre, még egy igen nagy előnyvel bírnak az alreál felett, hogy a hozzájuk töltött gazdasági szakosztályokban az eddig szerzett ismereteket értékesítik egy szakszerű foglalkozásban — mezőgazdaság, háziipari ügyek, mely nélkül az ismertet értéktelenül hever, sőt még el is enyészik. A felső népiskolák nagyszerű hivatása a Székelyföldön az, hogy a kevésbé tehetséges gyermekekből erős, értelmes polgárokat neveljen, kik az élet változásaiban tudják magukat feltámasztani a szűk körben, hová korlátolt észtehetségük miatt szorítottak vissza. Ezzel szemben az reáliskola csak a felső reálnak szolgál alapul, de a közép mindennapi foglalkozásaira semmi utasítást nem nyújt, mint épen a gymnasiális rendszer.

Kíváncsi, mit teljesíteni lehet, mi a célnak meg felel, s mivel vidékünk és lapunk szellemi tekintélyét nem csorbitjuk meg.)*

S. Szentgyörgy, 1877. febr. 24-én.

Bene József,
gazd. szaktanító.

Nagy-Borosnyó, 1877. febr. 21.

L'education que vous donnez
à un enfant; servira de règle à sa
conduite. R. Joly.

Tekintetes szerkesztő ur!

Jelen korunknak feladata a szellemi haladás, valóság, erkölcsi művelődés. Nekünk is székely-magyar népek meg kell értenünk a kor nagy szavát s követnünk a civilizált népek példáját, nyomdokait, ha az élő nemzetek sorából nem akarunk kiesni; ha mint alkotmányos állam polgárai, az alkotmányos szabadság áldásainak élvezésére méltók akarunk lenni.

A szellemi haladásnak pedig főtantervűje, éltető szelleme a szakértő, jól képzett iskolatanítók által vezetett népművelés.

Egy rendeltetésének megfelelő iskolatanító megérdemli elhunyta után is emléke felemelítését. — Ilyen volt nagy-borosnyói iskolatanító Nagy Sándor, aki f. hó 6-án halt el.

A „Nemere” 14-ik számában a néhai halálát tárgyazó közlét, híradást, melyben feldobolási lelkész t. Barthá Károly ur nevezett iskolatanítónak temetési tisztaságtételő megadását és iskolatanítói érdemeit általánosan felhozza, olvassuk és nagyon méltányoljuk.

De azonkívül hiányzanak jellemrajzból oly érdekes vonások, melyek őt különösen jellemzik; és tünetek fel betegségé folyamataiban is oly körjelek, melyek tudományyszerűleg is magukra vonják a figyelmet.

*) Nem értjük, a „reáliskola” indítvány, miért csorbitotta lapunk tekintélyét. Cikksíróink különben válaszolni fogunk. Szerk.

— Uram doge! én tudom azt, hogy ő egy Vesta szűz!

— Ime! ez történetem.

— Meghallgatam azt, jó anyám. Bizalmad, szeretetted irántam, midőn élettörténeted elmondád, szent előttem; de lásd, életem csak mellettem tanuskodik. Dícső példád azt mutatja, bizonyítja, hogy néha — és tán gyakrabban — ragyog a gyémánt a porban, mint sokszor — és többnyire — a kavics kieszeolván, bitorolja a gyémántot illető helyet.

— Igaz! de a visszatérés a porba nem helyes, ha már a hely megnyerve, melyet a gyémánt a becsület aranykeretében elfoglalt, — mond az auya.

E percben a terem szárnysa ajtóján egy néger szolgáló lihegve fut be és Bianka előtt térdre hullva így szól dadogva és sebesen:

— Signora! urnóm! hallgassanak ki engemet!

— Az istenért, de hát mi ez, mi történt veled Mungó? hisz eszeden kívül vagy és halálra ijesztés; talán szerencsétlenség történt? Anyám, azt kell hinnem, hogy iszonyú fogok hallani.

— Nos, hamar, beszélj; talán urad, férjem... Igen, igen, ő a tized tanácsosa ment és még nincsen haza, pedig máskor elveződtél ilyenkor az úlé. . . Beszélj, oh szólj már Mungó! — tört ki az aggodalom a nő kebléből.

— Ne féljenek asszonyom! még nincs veszély. Itt vagyok én, ki életemet dobom inkább oda a vérebegeknek, minthogy uramat veszély érje. Tehát figyeljenek: — kezdé térdéről fölemelkedve a néger.

(Folytatás köv.)

Legyen szíves a tekintetes szerkesztő ur becses lapjában helyet adni azon felemeltet gyászhiadás pótlására szolgáló rövid jegyzéseinknek.

Néhai Nagy Sándor, ki az udvarhelyi főtanodából mint végzett hittani jelölt lépett ki, — miután a forradalmi szabadságharcban mint őrmester szolgált — hajlaltát követve, 1850-ben nagy-borosnyói egyházközségünkben iskolatanítói hivatalt vállalt vala.

Hivatalát 26 év folyamán alatt oly jelesen folytatta, hogy az egyházmegyénkben évenként kivált egyházközségül szentesék jegyzőkönyvében, a kitűnő iskolatanítók között mindig mint első különböztette meg, sőt a tanfelügyelőség is megkülönböztette az által, miszerint kinevezte, hogy tanítóársait időnként összehívta, a metertan- és sulyrendszer tanulmányozásában képezte, gyakorolta.

A néhai iskolatanító urnak jeles volt hivatalfolytatása, de különös s még a lélektudós (psychologus) előtt is rejtélyes szellemi hanyatlása. Őt ugyanis a múlt évi bűjtő vasárnapján a templomból kijövet egy székhűdés rohanta meg s legottan elvesztette eszméletét, öntudatát, elannyira, hogy szava elfogódott s még saját gyermekeit sem ismerte meg.

Mintegy négy hét múlva idő és orvosi segély folytán üdvöle, nagyon homályosan eszmélni kezdett; de irti és olvasni teljesen tehetetlen volt. Erőlködve megkísérelte, de a betűk visszafordult alakban tűntek fel.

Mint betűtanuló gyermek kezdette tanulmányozni a betűket. Végre annyira gyarapodott, hogy nagy ügygyel bajjal kisílabizálta a szokat s nevét is képes lett leírni, sőt a templomi ismertetést alkalmával a könnyebben betanult templomi énekeket is az orgona kíséret mellett kezdte vezetni.

Wissáki orvos ur ugy nyilatkozott, hogy többé ilyenféle elmebetegséget nem áruált.

Folyó 4-én másodszor érte a szélhűdés. Merőben eszméletlen lett s két óra múlva elhalt.

Esperes nt. Csizsér Gábor ur a templomban jeles gyászbeszédet tartott. Főjegyző tisztt. Kisantál Sámuel ur, mint akik mindketten tanuló- és kortársai voltak a néhaiak, a háznál, s feldobolási lelkész t. B. K. ur a sarkertben buzgalmas gyászimát mondottak.

A templom szülfután telve volt a néhai szerető népséggel, hallgatókkal.

Béke lengjen porai felett!!

Nagy-Borosnyó egyházközségünkben tegnapielőtt a háznál tartott gyászbeszédet is hallánk.

Egy ifjú atyánkfi, Bede Domokos nyugodalomban levő honvéd főhadnagy Bede Ferenc ur fia, ki a sz. udvarhelyi főtanodában jelesen végzett, nyavalyatörésbe esett és élete jövőjéről elcsüggedve, mintegy kétségbeesve, elmeegbetegséget kezdett kitüntetni. Mind avval tépelődött, ábrándozott, hogy tanulótársai — megnevezve azokat — egy vagy más hivatalba lépnek és ő képtelen. Az új iskolához belső pincéjébe elrejtőzve föbőltette magát.

Egyformán születünk, de ezer meg ezerféleképpen halunk meg. Mint a római költő mondja: „Mille modis nascimur mortales, morimur uno!”

N. N.

Csernátfalva, 1877. febr. 15.

Tekintetes szerkesztő ur!

Egy tisztességes béli publikumnak nyílt szám adással tartozom, kérem azért jelen levelemnek becses lapjában helyet engedni.

A hétfalusi, illetőleg négyfalusi bálók sorát e hó 13-án az iparosok bája zárta be; részt vett abban 60 pár ember.

A bál Hosszufaluban a „Nappál” tartatott kezdettől régig dícséretes renddel és emelkedett kedvvel. Szűnőra alatt a jól rendezett étteremben a publikum még derültebb lett. Ettünk, itunk, toaszírozunk, éltünk a felségés uralkodó párt; meg aztán elbeszélgettük azt is, hogy a vasut mennyire csökkentette addig is csekély jövedelmünket, mert oh! . . . az a vasut . . . az a vasut . . . a hizott marhákat is mind idegen országba szállítja.

E bál alkalmával a bevétel . . . 49 frt.
kiadás . . . 31 frt.

Maradt jötekeny célra készpénzben 18 frt.

Ezen összeget határozatunk folytán mai napon köztisztviseltek és bizalomban álló tek Baikó Lajos urnak feltétlen rendelkezésére bocsátotam, teljesen meg lévén gyűződve a felől, hogy a kérdéssel összeg egy célra fog fordítatni, mibe mindnyáján örömmel nyugszunk bele.*

Mindazoknak, kik mulatságunkban részt vettek, e lap után köszönetemet megköldöm; azoknak pedig, kik annak létrejövételén közvetlen közreműködtek, (Erdélyi Márton, Miklósai J., Török József, Krizsek Antal, Vakhold Géza és Reiss József urnak) barátságos jóbómat nyujtom.

Szikszai János,
mészárosmester.

M e g h í v á s.

A sepsi ev. ref. egyházmegyei méltóságos, tekintetes gondnok urakat, színtén a tiszteletes egyházmegyei hivatalnok urakat van szerencsém tisztelettel meghívni március 5-én d. e. 9 órára a Sepsiszentgyörgyű szokott helyen tartandó egyházmegyei tanácsülésre.

Tárgyak lesznek:

1) A bodoki egyházközség azon jelentése iránti

*) A huaydmegyei előhalosodott magyarok nemzeti ügyére kériük az összeget fordítani. Szerk.

intézkedés, miszerint a közelebből végrehajtott erdő-elkülönítés alkalmával egy régebben kaszáló helynek használt birtokrészt elidegenítése miatt az egyház pénztárára teher nehezedett.

2) Zalán egyházközség kérelme egy erdőrésztel-fájának eladhatása iránt, kepe váltási alapfőke céljára az alapszabályokkal együtt.

3) Ugyan Zalánból az egyházközségi főgondnok ság ellen beadott tiltakozás a rá adott felelettel együtt.

Oly fontos ügyek, melyek a méltóságos és tekintetes gondnok urak együttes jelentését teszik szükségessé!

Egerpatakon, 1877. március 1-én.

Csizsér Gábor,
sepsi ref. egyházmegye
esperes.

Egy veleg.

Tanodai élmények.

Egyik tanodában a tudós tanár előadást tart a keleti nyelvekből, de mint mindenütt, úgy itt is találattak ifjak, kik a tantárgyat nem szívelhették, nem lévén nyók szerinti a keleti nyelvek tanulása; azért a tudós előadás alatt dörögtni kezdenek.

A dörgetésre feleszmél a tanár elmélyedtségéből s mondja:

— Mit csinálnak amott?

A fiatalok elhallgatnak, megszűnik a dörgetés. A tanár folytatja az előadást. Ujra kezdődik a dörgetés; erre a tanár egykedvetlen azt mondja:

— Magokat egy becsületes kollegiumból az ilyenekért ki csapnák!

A tanár ezen nyilatkozatára egy csapni való fiatal diák azon élcet rögtönözi:

— Hiszen tanár ur, ez is talán becsületes kollégium!

A tanár magát észrevéve feleli:

— A' biz az, jól mondja; elfelejtettem volt!

Az e fajta tanodai adomákat talán némelyek mint közfoglalom! kimenteket tekintik, de szükségeseknek tartom megőrizni azokat, ha régiek is; mert nem vethetünk el minden régít az újakért; álljon tehát még egy:

A régi jó időkben egyik tanár a Phedrus meséit tanítván, azt hagyja a következő órára tanítványainak, hogy irjanak mesét. Elkövetkezik az óra, begyűl a jóra való ifjúság a hallterembe. Az öreg tanár kezdi a kérdést s mondja egyik diáknak:

— Domine Sz! olvassa, minő mesét irti?

A diák kezdi meséjét olvasni:

— „Egyszer egy boglya szalma tövében egy kutyát hevert; meglátja egy farkas a planizál, miképen fogja el.”

Az öreg tanár belészól:

— Jaj domine! a farkas nem planizál!

Mire a diák:

— Mert e' planizált, clarissime!

— No csak tovább!

A diák olvas:

— „De a kutya se konfundálja magát.”

Ekkor az öreg tanár kikelve türelméből, mondja:

— Jaj domine! a kutya nem konfundálja magát!

— Itt is clarissime! ép ugy van: „a kutya se konfundálja magát.”

— Nem, nem, domine! a kutya nem konfundálja magát!

— Itt is épen ugy van!

Mire a jó öreg tanár mondja:

— Menjünk tovább, ennek n'ncs esze!

A tanár urnak mindenese volt a grádus végén fityegő fiatal ember.

Midőn a termésetrajzból közvizsga volt, a fiatal ember nevét kihúzzák az urnából; ki kell űlni a nagy auditorium középbé. Midőn megyen, mondja a első székbelieliek:

— Aztán sugjatos.

No sugtak is azok.

A bivalról levén szó; kéri a tanár.

— No domine! mi hasznát tudja a bivalnak?

A diák az első székbelieliek fufangos sugása után

feleli:

— A lábaiból gyertyatartókat csinálnak.

— A nem az domine; az a saskeselyű. No, hát még mi hasznát tudja?

A csintalanok sugása után feleli:

A f. . . . alatt (persze hasa alatt) sugták, de nem vette jól fel a felelő) valami nedvesség van.

— A nem az domine! az a pézma-állat.

— Elég, jól van, látszik, hogy olvasgatta a studiumot; bemehet.

Bemenet sugta a társaknak:

— Köszönöm, hogy olyan jól sugtatok.

Mire a többiek:

— Akár hányszor!

Persze, ő azon hiszemben volt, hogy neki jól sugtak. K. S.

Leg u j a b b.

Febr. 28. Tegnap Ghyeyt Helfy ülésen megtámadta a képviselőház összehívásának halasztása miatt; e miatt Tisza későn jutott szóhoz. Röviden előadta, hogy a kiegyezés akadályai elhárítván, tárcát vállalt.

Utána Sennyei kért szót; előadta, hogy a király megkérdézté őt a kiegyezés és tárcza vállalás felől; de ő (Sennyei) tabula rasát kívánt; a concessiókat nem helyesli, a vámemelést rosszalja. Azonban neki (Sennyei)

nyei) többsége nem levén: tárcát nem vállalt, a válság pedig most, a pénzügyi és külügyi helyzet fenyegető volta miatt, különben is felette veszélyes lenne.

Sennyei után br. Simonyi Lajos kíméletlenül megtámadta Tiszát s a többiek között azt állította, hogy csak a király vette komolyan a miniszterium lemondását, ellenben Tisza komédiát űzött belőle; mindent feláldozott még a bankkormányzók kinevezetésének kérdésében is engedni fog.

E gyanúsító kifakadásokat a ház nagy megbotránzással hallgatta. Tisza a maga részéről csak rectificálta br. Simonyi állításait, kijelentve, hogy Simonyiban nem ismer barátját.

Ma Simonyi Ernő fog szólni a szélsőbalról.

Csütörtökön Széll Béca megy a kiegyezésről szóló jegyzőkönyvekért és kölcsönökért.

Szerbia huszezer embert kért segélyül a háborúra Oroszországtól; de ez megtagadta e kérelmet. A szkupcsinát a zimonyi Omladina háborúra izgatja.

Oroszország elhalasztotta a háboruba való indulást, míg jegyzékére nem válaszolnak a hatalmak; egyuttal Lengyelországban volt hadait a déli határhoz vonta össze.

CSARNOK.

Budapesti karcolatok.

Zubovics újabb diadala. — A magyar hírlapok harca. — Válság és bokréták. — Hatszázezer orosz!

— Nézzük meg Zubovics új bravúroját... ily szavakkal kért egy fiatal nő vasárnap délelőtt s én karomat ajánlva kikísértem a corsóra, mely telisleg teli volt kíváncsi tömeggel.

Zubovics uszó készüléket talált fel, melylyel most teszi a bemutatást próbát. A budai dunapart is egészen be van lepte.

Hideg és erős szél fúj, a Dunán magas hullámok csapkodtak egymást. Soká várakoztunk a nagy-hírű lovasra, de bizony soká nem is jött. Végre a „Hildegardes” megindult az ördögárok felé, rajta is tömve volt a közönség; sokáig aétált föl s alá lassu komolysággal a nagy hajó, míg Budán feltűnt Zubovics löhőten előre törttette. A budai part telve volt apró csónakkal. Zubovics kísérőre egy hat tengerésszel telt csónak volt rendelve.

A Rudas-fürdő fölött lépett Zubovics a Dunába, elszántan déleget, mint hajdan Caesar a Rubiconba. Az erős hullámvérés, a hideg szél, de a még hidegebb fürdő rozslat esett Zubovics lovának, mert eleinte háromszor is vissza akart fordulni, végre megbarátkozott az elemekkel s uszott az ár ellen.

— Az a csónak mindjárt felfordul... mondá félelemmel kedves szomszédom s ijedve nézte a jelenetet.

— Ne féltesz nagysád, néhány perc múlva Pesten vannak.

Epen a Duna közepén voltak A tengerészek csónaka erősen föl s alá járt, mindig azt hittük: most merül el.

Zubovics lova fáradni kezdett, de azért haladtak még pedig pompásan.

Néhány perc múlva jóval alul a vámbázon partra szállott a hős. Az óriási publikum feléje rohant, sokan elbuktak az iszonyu nagy sárban. De mindenki Zubovicsot akarta látni.

Mikor már lelépett lováról s levetette áthatlan öltönyt s a közönség közé lépett ezernyi éljen dördült fejére.

Zubovicsnak néhány rendőr utat készítve sikerült bérkocsiját jutnia, mindenfelől lelkes éljen kiáltások fogadták.

Arcán a kimerültség legkisebb jele sem látszott, kalapjával közöngtetve a közönséget elrobogott vele a bérkocsi.

— Sohase féltük Zubovicsot — mondtam távozásunk alkalmával a hölgynek, kit most egészen szótlanná tett az aggodalom.

— Mégis csak életkockázatot vállalt. Azután kár is volna olyan derék és csinos lovagért, aminő Zubovics.

— Nagyság véleménye az enyém is. Boldogok azok a férfiak, kikért olyan sok szép nő aggódik... Ha Zubovics tudná...

Ha Jókai vagy Hegedűs vagy más vezércikkét ír a „Hon”-ban ma, holnap a „Pesti Napló” legkomolyabban megkezdi támadását, bencolás alá veszi Tisza ígét s bő commentárral igyekszik kimutatni a „Hon” politikájának és magatartásának következetlenségeit.

De a „Hon” se enged ám. Másnap ő cáfolja a cáfolatot s leleplezi a régi Deák-párt politikáját s mostani álláspontját eollegájának. Ebből aztán komoly vita, heves tollharc fejlődik, mely az olvasóközönség keserves boszankodásával végződik.

Tisza másik lapja az „Ellenőr” kikel a független szabadelvűek lapja ellen, sőt még az „Ústökös” is hadat üzent „Borszemjankónak.”

A sajtó meghasonlott. Az egyetértés megszűnt s az „Egyetértés” örvend. Hasztalan most már harcolni, midőn a tábornokok elvesztették a győzelmet. Meddő küzdelem minden vitázás.

Mi lesz ebből?

A népszínháznak egyik legkedvesebb női alakja Danc Nina k. a. bucsut vesz pályájától, melyen olyan szépen haladt. Eljött hozzá a Hymen herceg és azt mondá neki: Jer velem. A muzsák siratták, de ő hercege nagyon hatalmas volt.

A kedves menyasszony, március elsején lép föl utoljára, azután az élet szinpadára indul. Ott is szeretet fogja kísérni.

Soha olyan nagyszorú bokrétát nem láttam Budapestben, mint aminő a napokban a Hatvani-utca sarkán ki volt téve. Fehér kamélikából, vörösekkel szegélyezve, de olyan terjedelmű, hogy nem is emberi kézbe valónak készült.

Pedig csak egy fiatal magyar leány kapta Gerster k. a., kit külföldről annyira magasztaltak szép hangjáért. A bokrétát Olaszországból küldötte budapesti rokonainak. A dícsőített művésznek nemcsak a hazatér s ithon is hódítani fog művészetének.

Hatszázezer orosz áll hadilábon. Xerxesi hadsereg, de mégse remélt.

A török száma gyöngyöb, de kitartásában, elszántságában, vitéségében erősebb.

Nemsokára megkezdődik az a véres dráma, melynek előjátéka nem rég megtörtént. Mit szól hozzá Európa közönsége? Zsebre dugott kézzel fogják-e a lebonyolulást nézni? Nem szabad, de nem is lehet. A nagy hatalmak érdekelve vannak, Nagy Péter végrendeletét nem szabad érvényesítésre juttatni, a „békés törekvést” cár törekvést meg kell buktatni.

Magyarország határozott. Tudja, hogy mit fog művelni, tudja, hogy mit kell művelnie. Ellenségeink diadala mindig a mi vereségünk; mi nem fogjuk engedni a hatszázezerből álló műveletlen csorda győzelmét sző nélkül.

Világos sötét gyásza még mindig fáj... Hőseink meggyilkoltatása gondolata még mindig véres boszura indít.

Egyesültünk. Nem állunk magunkra Európában, van már testvérünk is, kivel megbékültünk, van ifjú erő karunk, van szent akarunk, van szabadságunk, nem rettegünk, ha azt halljuk: a hatszázezer orosz átlépte a Pruthot!

Körösy László.

Közönség köréből.*)

Kézdi-Vásárhely, 1877. febr. 26.

A „Nemere” folyó évi 14-ik számának „Vegyes” rovatában egy közlemény jelent meg X—Z jegyek alatt, melynek beklüdjé, míg egyfelől állásomat, becsületemet támadja meg, másfelől alaptalan közleményével a nagyérdemű közönség jóhiszeműségét félrevezeti s rágalmaszával botránkoztat.

Nem hallgathatom el, hogy fel ne szólaljak, s az igazság s becsülettel védelme érdekében ne hivatkozzam husz évig folytatott K. Váshely közönségének tiszteletével és személynél iránt tapasztalt becsületére eléggé indokolja, hogy hivatásomnak nem csak kötelességből, hanem emberbaráti szeretetből is eleget tettem. K. Váshely közönsége igen jól ismeri működésemet és számosan tudják bizonyítani, hogy akár hányszor egy fillér nélkül is eltemtettem a vagyontalan szegény ember halottját, ezekből kiindulva megvagyok győződve, hogy beklüdj X—Z nem lehet más, mint oly egyéniség — ki holmi mende-monda után megindulva csak rágalmazni akar engem légből kapott vádjával.

Mert alaptalan az, hogy a közleményben említett nő szerelem gyermekét nem akartam díj nélkül eltemetni. Az eset úgy történt, hogy midőn felolvastam a városi tanács által kiadott szegénységi bizonyítványt, és kijelentettem, hogy a gyermeket ingyen kell eltemetni — azt felelte: „nekem nem kell ingyen temetés,” saját szavai, de azonkívül még az nap a sir se volt kiásva és e miatt kellett másnap temetni, s ugyan ezen menyecskeknél 3 év alatt 1 fi és 2 leány szerelemgyermekét eltemetésük alkalmával minden díj nélkül tettem a temetkezési szolgálatot.

Valóban bámulatos, hogy a rágalmat tartalmazó cikket beklüdj nem talál hivatásához illő ténykedést, és beklüdj a szerkesztő urhoz egy oly közleménnyel, mellyel egy becsületességéről ismeretes egyén nevét — a k. vásárhelyi rom. kath. egy ev. ref. polgárai által tiszteletben tartott egyént sárral kíván dobálni.

De meg vagyok győződve, hogy rágalmozó eddig már meggyőződött a vadaskodás alaptalanságáról s jövőre óvakodni fog a sulyok eldobásától. Ennyiben kívántam az igazság érdekében becsületem s eddigi multam beszennyezni célzó cikket „beklüdj” közleményre megfelelő, s megjegyezni, hogy meggyőződve a rágalom alaptalanságáról büszke vagyok emberszeretettel és becsületességemről ezzel mindenkorra amugy is minden alaposagot nélkülöző rágalom iránt több és további nyilatkozatot tenni.

Szigethy Domokos,
rom. kath. kántor.

VEGYES.

— Felolvasó-egyletünk e hó 4-én vasárnap tartandó estélyére, mely igen érdekes lesz, felhívjuk közönségünk figyelmét. Vasady Gyula ur estélyen a háromszéki Cserey-muzeum értékeiből tárgyait bemutatja s Bem érdemkeresztjéről előadást tart. Bem

*) E rovat alatt megjelenő cikkeikért csak a sajtóhatósággal szemben vállal felelősséget a Szerk.

érdemkeresztje ma és vasárnap a muzeum értékeiből tárgyaival kiállítva lesz a városi hágytermében s 10 kr csekély díjért megtekinthető. Felolvas még: dr. Szász István „a pénzről”. Szavainl fognak: Jantsik Elíz k. a. és Lukács másodikvers bőlcsész.

— A tűzoltó-egylet Pál István vendéglős urnak azon szíveséért, hogy mult hóban tartott báljára szakácsait ingyen engedte át — s ezáltal az egyletnek mintegy 10 frt hasznót szerzett — köszönetét fejezi ki.

— Szabó Sándor, helybeli női szabó, kinél hamis egyforintok találtak, tegnap befogott.

— Necrolog. K.-sz.-léleki Imecs Elek, nyugalmazott székelyhúszár-százados ma reggel 4 órakor elhunyt. Béke poraira.

— A halottkének haszna. Mult hó 21-ére virradólag Dobolló-pataknál egy fiatal nő, ki néhány hóig kedvesével élt — halva találtatott. A halottkém a halotti bizonyítvány kiállítására megjelenéven, constátálta hogy elhunyt arcán több karcolás, nyakán több kékes, vérömlenyes foltok láthatók. Ennek következtében az eltemetési engedélyt megtagadta s meghagyta a férjnek, hogy azonnal orvost hozasson ki, mert ily esetekben orvosi engedély nélkül a temetés nem eszközölhető. Kérdezte, mi okozta a birtelen halált? Mire a férj felelt, hogy a nő szívgörcsöt kapott s kinjában haját tépte, összekarcolta arcát s végre maga magát megfojtotta. A törvényszéki kitudlott jelentés folytán kiszállván — a test felboncolása után konstátálva, lett, hogy a nő erőszakos halállal mult ki. A nő kedvese ábrázolja, balkezén karcolásokat észlelték, ki azt állítja, hogy e sérüléseket akkor kapta, mikor részeg állapotában csipkebokor közé esett. Todor Dávid, kit azon gyanu terhel, hogy a vele élő Kortán Rebekát, ki 7 hónapos terhes volt — megfojtotta — elfogattott.

— Városi vámszedés. Kósa Dávid felső népiisk. tanító urnál 14 tanuló számára expot főzetünk. Ezek között van nekem két fiam. A fizetés díjában a két gyermekért tartoztam egy köböl búzával; ezt január 2-án bevittém. Ennek vámjáért a vámszedő urak ki akartak a szekérből húzni. Eleget mondtam: „vegyék el a búzát”, de mindenképen másképen akartak elégteltetni venni. Végre hosszas akadékoskodás után egy görömba passussal bocsátának el. Amint Kósa Dávid ur által adott bizonyítványból látható, nöm folyó hó 26-án egy köböl pityókát az expo-főzélkébe és nem árulni vitte, mégis az említett vámszedők a legsértőbb kifejezések mellett a szekérről 14 kr vámba lehúzták a pokrócot. — A városi tanácsnál hiszem, hogy fellépésemre megnyernék az elégtételt, de valamint a 14 kr vámért nem tudnám menetelem célját megtagadni, ugy annak visszaadatsáért restellem per kezdeni.

Kádár Lajos.

— Ignatieff terve ázsiai Törökország feldarabolására az „Augsb. Allg. Ztg.” szerint a következő: Ignatieff egész Anatóliát orosz birtokká szeretné tenni, kivéve a kintáihai és konjai fensikokat az ozmánok tulajdonképi hazáját, mely megmaradna ozmán tejedelemségnek. Angora lenne az orosz Anatólia fővárosa; Konstantinápoly pedig egy szabad kikötő város egy új görög császárságban. A kurdok földje külön királyság lenne orosz fénhatóság alatt; Syriát kapná Egyiptom, míg az arabok által lakott területek államszövetséget képeznének.

— A magyarországi árvízkarosultak felségítésére Budapestben rendezett műipar- és régiség-kiállítás jövedelméből gr. Zichy Pálné, született Kornis Anna grófnő, mint a bizottság elnöke, 2000 frtot küldött B. Bornemisza János ur 6 nagyméltóságához, hogy abból a Királyhágon innen szenvedett vízkárosultak segélyeztessenek.

B. Bornemisza János ur 6 nagyméltósága főispán mélt. Szentiványi Gyula ur által értesítetvéen, hogy Háromszéken nagymérvű vízkárosodást Közép-Ajta község szenvedett: ennek következtében 6 nagyméltósága főispán ur rendelkezésére bocsátott 500 frtot a közép-Ajta vízkárosultak közt leendő kiosztás végett. Mely összeg a mélt. főispán ur megbízása folytán alól irtak által következő károsultak közt lett kiosztva:

Benkő Áronné 1 frt 30 kr. Ince Mihály 22 kr. Csiki János 2 frt 60 kr. Szabó Mihály 43 kr. Benkő András 86 kr. Répa Áron 26 kr. Váncsa János 13 frt. Váncsa Tódor 3 frt 46 kr. Nagy István 4 frt 33 kr. Nagy József 1 frt 30 kr. Pál Klára 35 kr. Vágó Mihály 35 kr. Benkő Áron 2 frt 14 kr. Benkő István 4 frt 33 kr. Kőszegi Mihály 1 frt 30 kr. Benkő Rózi 2 frt 17 kr. Nagy Lajos Áron 10 frt 83 kr. Racskai Mózesné 65 kr. Baló József 1 frt 32 kr. Szőcs József 17 frt 33 kr. Óér János 16 frt 3 kr. Kisgyörgy Áron 86 kr. Kisgyörgy István 1 frt 30 kr. Kisgyörgy Mózes 22 kr. Kisgyörgy István 4 frt 33 kr. Márk Károlyné 2 frt 60 kr. Benkő József 13 frt. Kővér Jánosné 8 frt 66 kr. Gergely János 1 frt 30 kr. Pózna János 17 frt 33 kr. Kósa Mihály és György 4 frt 33 kr. Benkő Efraim 26 frt, Kósa József 2 frt 60 kr. Kósa Sámuel 1 frt 30 kr. Juon Atym 30 frt 33 kr. Gergely György 2 frt 17 kr. Kovács János 4 frt 33 kr. Kisgyörgy István 1 frt 73 kr. Derzi András 8 frt 66 kr. Nagy József 17 frt 32 kr. Szép Mihály 4 frt 33 kr. Szép István 1 frt 30 kr. Szebeni György 2 frt 66 kr. Benkő Mihály 10 frt 17 kr. Bokorka János 1 frt 8 kr. Bakó György 2 frt 60 kr. Gergely Péter id. 8 frt 66 kr. ifj. 86 kr. Kovács Balázs 8 frt 66 kr. Ince József 2 frt 17 kr. Ince Lajos 2 frt 17 kr. Bedő Anna 65 kr. Bedő István 4 frt 33 kr. Simon Ferenc 6 frt 50 kr. Bedő Sámuel 86 kr. Kőszegi József 17 frt 32 kr. Bedő Mihály 8 frt 66 kr. Simon István 13 frt. Kalapos József 4 frt 33 kr. Végh András 1 frt 30 kr. Biró György 1 frt 73 kr. Vágó Gergely 1 frt 73 kr. Répa Mihály 1 frt 73 kr. Farkas József 1 frt 73 kr. Kocsis György 8 frt 66 kr. Kalányos János 43 kr. Boc István 43 kr. Nagy Szép Áron 43 kr. Boc An-

drás 86 kr. Kocsis Sándor 43 kr. Rétyi István 86 kr. Bedő Ferenc 4 ftt 33 kr. Tóth János 8 ftt 66 kr. Kovács István 6 ftt 50 kr. Vajda Sándor 43 kr. Benkő Dániel 43 kr. Váncsa Mihály 1 ftt 73 kr. Nagy Mihályné 2 ftt 60 kr. Vágó Imre 2 ftt 60 kr. Kovács Aron 65 kr. Kórács György 1 ftt 73 kr. Kovács András 35 kr. Kubanda István 1 ftt 8 kr. Rétyi József 1 ftt 8 kr. Szabó Lajos 4 ftt 33 kr. Kisgyörgy István 6 ftt 50 kr. Józsa Dániel 1 ftt 73 kr. Vágó István 8 ftt 66 kr. Kisgyörgy Anna 1 ftt 32 kr. Török Elek 26 ftt. Póna György 8 ftt 66 kr. Török György 2 ftt 17 kr. Benkő János 6 ftt 50 kr. Szabó Aron 5 ftt 20 kr. Vajda István 86 kr. Vajda János 22 kr. Komán György 65 kr. Untyás Bokor 43 kr. Komán Linka 43 kr. Csiki Mihályné 86 kr.

Midőn ez összeget a nyilvánosság után nyugtázuk, kedves kötelességünknek tartjuk a segélyezett károsultak nevében hálás köszönetet mondani gróf Zichy Pálné, szül. Kornis Anna grófnőnek, ki mint e bércek kis haza szülőjéé távol az ország fővárosában sem szűnik meg honfiai szerencsétlensége iránt meleg érdeklődéssel viseltetni. Tartsa meg a jó Isten drága életét még hosszasan, hogy mentől több könyűt törülhessen le a szerencsétlenek arcáról!!

Köszönetet mondunk továbbá közbecsülésben és kedvességben álló főispánunk Szentiványi Gyula ur ó méltóságának is, mivel ezen csaknem véginségre jutott község szomorú állapotát felismerve, a segélyképpen kapott összeggel Közép-Ajta lakosai nyomorán enyhített. Örökdjék a gondviselés élete felett, hogy tapintatos kormányzása által sokszor menekedhessünk ki a veszélyből!!

Henter Béla, Barabás Sándor,
szolgabíró, bizalmi férfi.

Bartha János,
közigazgatási bizottsági tag.

— **Mérgek játékszerek.** Uton-utfélen kínálják a gyermekeknek a játékszereket, de óvakodni kell mindig a meggondolatlan vásárlástól, mert gyakran mérget adnak a kicsinynek abban, amivel örömet akarnak neki okozni. Így például forgalomba hozták a játékszer kereskedők nem rég a gummiból (ruggyantából) készült állatokat. Isten őrízze, hogy ezekből vásároljunk valamit a gyermekeknek. E játékszerek hamurésze, mely a suly felé adja, 60 százaléban tiszta gyilkos mérge, t. i. horganyéleg (zinkoxid). A gyermekek meg szokta csókolgatni a játékszereket s e módon megmérgezi magát. Minthogy e játékszerek árusítása nálunk nincs betiltva, a sajtónak kötelessége a szülőket e veszélyre figyelmeztetni.

— **Hogy kell hinni a diplomátának?** Egy berlini anya színházba ment egy este leányával, mint szokott. Ez este egy szemlívges és magas homloku, de még deli férfiú közeledett hozzájuk, a ki nagyon adta a kedvet. Mászor is találkoztak s az ismeretlen ismételte a szépelegést. Lassanként már annyira vitte, hogy az új „Margaret” már elfogadta a lovagias, kedves ember karját és kíséretét. Vízonzásul meghitták többször magukhoz, minek az lett a következménye, hogy megszűnt ismeretlen lenni; bemutatta magát, hogy ő egy fejedeleme magán titkára, „ki jelenleg a legszigorubbant titkója el kültét. Még egy lépés s a diplomata eljegyezte a leánykát. Egy nap betopant hozzájuk s szokott diplomatai hosszú képpel egy csomagot adott át, melyben 15.000 ftt állampapír rejlett volna. Azt mondta, hogy fél a tolvajoktól, azért adná át nekik a csomagot. — Nehány nap múlva, — épen a színházból jöttek, — kedélyesen theáztak, midőn egy livrés inas köszönt be, ki levelet hozott át a fejedelemtől, melyből az a kellemetlen hír folyt ki, hogy X. magán titkár urnak rögtön Bécsbe kell futárvonatolni. Erre X. feláll s kéri a hölgyeket, adják ki a csomagot, mert 1000 márkát kell belőle kivenni az utra. Az ara és a boldog mama azonban rávették, hogy csak vegye el tőlök az ezer márkát, mert ily késő időbe nem mehetnek az üzletbe. A vőlegény nagy örömmel fogadta el az ajánlatot s eltávozott, de viszályvetelére hiába számítottak. A napokban bíróság felnyitották a csomagot s találtak benne egy csomó régi újságpapírost.

— **Nem mind arany ami fémlik.** A franciák ismét feltalálták egy új aranyemet, mely réz, ón, salmiak, mész és borkő mesterséges keveréke, azt mondják különb lesz a talmi aranytól is, de hogy arany nem lesz, annyi bizonyos.

— **Mivel kártyáznak a rabok.** A szegedi főreáltanoda regisg- és ritkaság gyűjteménye egy érdekes tárgyat nyert Ströbl József ur ajándéka által. Ez egy játék kártya az emlékezetes Ráday féle kir. biztosság idejéből. A „32 levelű biblia, természetes igen kezdetleges képmény, de még így is a titkos ravaszság és a türelem mesterműve, mert anyagát a jó mákvirágok azon sétéik alkalmával szedegették össze, miket időnként a váraos udvarában tettek. Papír- és különféle színű rongydarabokat kerestek össze, ki tudja mily hosszú idő óvatossá fázódásai után; az így megszerzett anyagot aztán kártyává csinálták, olyformán, hogy az egyenletes nagyságukra kivagdalt papírszeleteket kenyerébéllel összeragasztgatták s a rongyokból szemeket és figurákat vagdalván ki, fölragasztgatták a papírlapokra. A rongy négyféle színe a kártya négy alapszínét jelzé; a kezdetleges idomu figurák pedig az alsót, felfőt, stb. jelentették. Ez ezel a különös játékszerrel a börtönnek lopások- és rablásokban gyakorlott népe el tudott mulatozni, nigmeg az ör Argus szemé fölfödözte a kártyakompiáuit s megfosztá a drága műszertől. Érdekes még az is, hogy az akasztófavirágok, a kinkél egy árva fillér sem volt, e kár-

tyán pénzre játszottak; amennyiben a vesztes félnek komoly kötelességévé tétetett veszteséget kiszabadulása után megfizetni. Ez a fizetési terminus, tekintve, hogy a kompánia némely tagja 10—15 évi rabságra lett ítélve, egy pár nyertes félre nézve valami hozsuzu lehet!

— **Utazás a föld körül.** Franciaországból Marseilleből folyó évi május 31-én expedició indul a föld körülutazására; az utazás tartama 10 s fél hónapra, vagyis 320 napra van szabva. Ez időből azonban a résztvevők hat hónapot fognak tölteni az egyes állomásokon és ez alatt a föld legérdekesebb országait ismerik meg. Az utazók külön e célra berendezett és bérlet gőzösön mennek. Utjuk ez: Marseille Madeiran át Rio de Janeiroba, Amerika déli csucsa körül és ennek nyugati partja mentén San-Franciskóig, innen a Sandwich és Fidji szigeteken át Melbournebe és Sydneybe, aztán Japánba, Kínába, Indiába és visszafel a veres tengeren a Suez-csatornáig át haza. A költség azonban igen nagy, a szerint, hogy az utazó kisebb vagy nagyobb kabint kíván egy magának vagy másokkal közösen 16.000 és 35.000 frank közt választokzik.

23 ik közlemény a kézdi-vásárhelyi Stephánie menház javára történt szives adakozásokról.

Az 1877-ik évi élelmészeti szükségéi fedezésére Cimbalmos Ferencné és Rác Andrásné gyűjtése a k-vásárhelyi 11 és 12-ik tizedből: Benkő László egy véka törökbuza egy félvéka, fásulyka. Csizsár Dániel 1 véka pityóka. Jancsó Aron fazakas egy véka árpa. Benkő Dénes 10 kr. Nagy András ifj. 10 kr. Szotyori Gyula 1 véka pityóka. Molnár Józsiás 10 kr. Tilis János 20 kr. Vas János 20 kr. Snepf Károly 1 véka pityóka. Jancsó Mózes 2 kupa fusulyka. Kovács József 50 kr. Kovács József fladerőző 10 kr. Özv. Fodor Imréné 4 kupa kása. Füstös Mihály 4 kupa fusulyka. Kovács János szeszőfő 20 kr. Szőcs János csizmadia 50 kr. Strimbely László 2 véka pityóka. Tordai János 20 kr. Pinta János 50 kr. Demeter András 20 kr. Hatházi Dénes 20 kr. Szász Dénes 1 véka pityóka, 1 kupa fusulyka. Csizsár Mózes 1 véka pityóka. Pál Ferenc 20 kr. Nagy Lászlárné Lázáré 1 kupa zsir. És Andrásné 4 kupa fusulyka. Szőcs István 50 kr. Dézsi Dánielné 4 kupa fusulyka. Szőcs János mészáros 1 kupa zsir. Szőcs Mózes csizm. 50 kr. Szacsavai Sándorné 20 kr. Cseh Istvánné 1 véka pityóka s 4 kupa fusulyka. Süks Károlyné 1 félvéka fusulyka. Mózer Károly 4 kupa fusulyka. Nagy Dániel 1 félvéka fusulyka. Benkő Dániel 1 félvéka fusulyka. Asztalos-társulat 50 kr. Orosz István 50 kr. Babós Lajos 10 kr. Jancsó Lajos 4 kupa törökbuza, 2 kupa fusulyka. Szotyori Dániel 4 kupa törökbuza, 2 kupa fusulyka. Bene Károly 20 kr. Baká Mihályné 50 kr. Zöld László 20 kr. Szotyori Mózes öreg 4 kupa fusulyka 2 kupa liszt. Szotyori Mózes ifj. 2 kupa fusulyka Sebesiné 1 félvéka fusulyka. Nagy Dénesné 2 font szalona. Nagy József 4 kupa fusulyka Tusa János 1 veder ecet. Jancsó Aronné 1 font turó. Nagy Dénes 1 kupa zsir. Ifj. Szőcs János 1 kupa zsir. Nagy András 10 kr. Török György 1 félvéka fusulyka. Róza Elekné 2 kupa fusulyka. Jancsó Róza 4 kupa liszt. Mágori Lajos 20 kr. Popovics Józsefné 50 kr. Nagy Pálné 50 kr. Nagy János mészáros 1 kupa zsir. Id. Szabó Dániel ügyvéd 1 ftt. Benkő József 4 kupa fusulyka.

Fogadják a buzgó gyűjtők s jöltevő adakozók a szegény s mánkaképtelen öregek nevében kifejezett hálás köszönetünket.

Zágon. 1877. január 8 án.

B. Szentkereszt Stephánie,
elnök.

Nagy Gábor,
titkár.

Bécsi tőzsde és pénzek márc. 1.

5% Metalliques .	62 75	M. földt. kötv. .	74.-
5% nem. köles. .	67.45	Tem. földt. kötv. .	71.75
1860. államkölcs. .	109.25	Erd. földt. kötv. .	71.25
Bankrészvények .	830.-	Ezüst	113.50
Hitelrészvények .	150.20	Cs. kir. arany .	5 90
London	123 50	Napoleon'dor .	9.87 1/2

Felölös szerkesztő: Vécsey Róbert.

Kiadótulajdonos: Pollák Mór.

Kanadai zab vetőmagnak.

Ezen kinttő zabfaj gazdaközönségnek igen ajánlható, a mely faj eddig Háromszékre behozott zabfajokat minden tekintetben felülmúlja, tulajdonai ezen zabnak: terem évenként 15—18 magot, magja szép, nagy, rövid, vastag, héjja vékony, igen dus lisztirtalmu, sulya egy régi köbölnek 85—87 régi font, — magot nem hullaszt, — talajban nem válogat, gyéren kell vetni, erősen elbokrozik, szárazságot jól állja ki, és pedig olyannyira, hogy az 1875 ik száraz évben nálam zabjaim közt legszebben díszlett, és 11 magot eredményezett, takarmánya jó, földre nem fekszik le — érik buza után 8—10 nappal később.

Ezen kinttő zabból magnak való kadható Kézdí-Vásárhelyt dr. Sinkovits Ignácánál, ára 1 hectoliter 5 ftt. o. é.

1—2

Sz. 7 kzj.
1877. b. mgb.

Hirdetmény.

A kézdi-vásárhelyi kir. törvénytől mint váltó bíróságnak 1877. január 16. napján 237. szám alatt kelt megbízása alapján sepsi-szentgyörgyi Potocki Erzsébetnek időközben csőd alá jutott sepsi-szentgyörgyi Placsintár Lukács ellen 600 ftt s járuléka erejéig utóbbinak zálogjoggal terhelt ingóságai nyilvános elárverezése ötletéből 1877. március 17-ik napján d. e. 9 óráját tűztém ki.

Miről venni szándékozik azon hozzáadással értesítenek, hogy az árverés Sepsi-Szentgyörgyön a „Bazár” épületben levő Placsintár Lukács-féle üzleti helyiségben fog megtartatni.

Kelt Sepsi-Szentgyörgyön 1877. febr. 22 napján.

Benedek János,
kir. közjegyző mint bírói megbízott.

Árverezési hirdetmény.

Az eresztvényi közönség mintegy 60 hold kiterjedést cserhántásra alkalmas erdejét nyílt árverezés után 1877. március 4 én eladja.

Az árverezési feltételek a járási szolgabírói hivatalnál, mint szintén alólírt községi bírónál betekinthetők.

Eresztvény, 1877. február 25.

Teleky Mihály,
bíró.

2—2

Dr. HANDLER MÓR

orvos-, sebésztudor, szülész és szemész
gyógyít gyökeresen fényes és tartós siker biztosítása mellett mindennemű
titkos betegségeket;

1) az önfertőzésnek minden következményeit, ugymint
magömléseket

az ingerlékeny gyengeséget, az ondófolysást, különösen a

tehetetlenséget

(elgyengült férfierőt);

2) hugycsőfolyásokat (még oly idülteteket is), nemzőrészek bujakóros fekélyeit és másodrendű bujakórt minden alakjaiban és elcsufításaiiban;

3) hugycsőszűköléseket;

4) friss és idült nyákfolysásokat nőknél, az ugynevezett fehérfolysást, és az onnan eredő

MAGTALANSÁGOT;

5) бүрkiütéseket;

6) A hugyhólyag betegségeit és mindennemű vizelési nehézségeket.

Rendel naponként: délelőtt 10 órától 1-ig, délután 3 órától 5-ig, és estve 7 órá ól 8-ig

Lakik: Pesten, belváros, kigyóutca 2-ik szám alatt kigyó- és városházautca.

sarkán. (Rottenbiller-féle házban) 1. emelet, bemenet a lépcsőn.

Díjjal ellátott levelekre azonnal válasz adatik

és a gyógyszerek megküldetnek.

53—100